

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudcem [tituly před jménem] Petrem Pomahačem ve věci žalobkyně: [Jméno žalobkyně], narozená [Datum narození žalobkyně] bytem [Adresa žalobkyně] proti

žalovanému: [Jméno žalovaného A], narozený [Datum narození žalovaného A] bytem [Adresa žalovaného B]

o výživném těhotné ženy, úhradě nákladů spojených s těhotenstvím a porodem a zajištění výživy dítěte

takto:

I. Žalovaný je povinen platit žalobkyni výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně od [datum] do [datum] splatné vždy k 10. dni příslušného měsíce.

II. V části, ve které se žalobkyně domáhala placení výživného ve výši 2 000 Kč měsíčně od [datum] do [datum] se žaloba zamítá.

III. Dluh na výživném žalobkyni ve výši 8 000 Kč za období od [datum] do [datum] se žalovanému ukládá zaplatit do 3 dnů od právní moci usnesení.

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni příspěvek na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a slehnutím ve výši 10 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci usnesení.

[právní osoba] zajištění výživy dítěte se žalovanému ukládá platit žalobkyni částku 2 000 Kč měsíčně od [datum] do [datum] splatnou vždy k 10. dni příslušného měsíce.

VI. V části, ve které se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému k zajištění výživy dítěte zaplacení částky 2 000 Kč měsíčně za období od [datum] do [datum], se žaloba zamítá.

VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

VIII. Žalovaný je povinen zaplatit na soudním poplatku částku 4 300 Kč na účet Okresního soudu v Berouně, a to do 30 dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou zdejšímu soudu se žalobkyně domáhá po žalovaném zaplacení výživného neprovdané matky, nákladů spojených s těhotenstvím a výživy dítěte po dobu, po kterou by ženě náležela mateřská dovolená. Žalobkyně přednesla, že předpokládané datum narození dítěte je [datum] s tím, že žalovaný je pravděpodobným otcem dítěte. Žalobkyně se s žalovaným seznámila v březnu 2023 v práci a v létě roku 2023 spolu začali bydlet. V březnu 2024 zjistila, že je těhotná, přičemž pohlavní styk měla pouze s žalovaným. Žalovaný žalobkyni přemlouval k interrupci (umělé přerušování těhotenství), když s tím žalobkyně nesouhlasila, vyhodil ji ze společného bydlení a žalobkyně musela jít na konci dubna 2024. Žalobkyně byla zaměstnána nejdříve u společnosti KFC, kde její průměrný měsíční příjem činil přibližně 17 000 Kč. Následně byla zaměstnaná u společnosti Albert, kde se její průměrný měsíční příjem pohyboval mezi 15 500 Kč a 17 000 Kč. Společnost Albert s ní však z důvodu těhotenství ukončila pracovní smlouvu ve zkušební době. V současné době je vedena na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Jelikož žalobkyně bydlí u babičky a je posuzována společně se svou rodinou, nemá nárok na žádné sociální dávky. Žalobkyně dále uvedla, že bude potřebovat nové těhotenské oblečení, léky, zvýšené výdaje bude mít za jízdné do zdravotnického zařízení a za různá vyšetření. Žalobkyně dostala od žalovaného částku 6 000 Kč s tím, že dle sdělení žalovaného to měly být peníze na potrat. Když odmítla podstoupit interrupci, chtěl po ní žalovaný peníze zpět. Žalobkyně použila částku 2 000 Kč na screening plodu a částku 4 000 Kč žalovanému vrátila. Žalovaný je zaměstnán u společnosti Carrier v Berouně jako operátor výroby, dosahuje příjmu 200 Kč za hodinu, tedy přibližně 30 000

Kč čistého měsíčně. Rovněž si přivydělává ve společnosti Foodora (cca 10 000 Kč měsíčně) a střiháním vlasů (400/500 Kč za účes). Žalovaný je svobodný a nemá jinou vyživovací povinnost.

2. Žalovaný nerozporoval, že měl s žalobkyní vztah, nejednalo se však o vztah mezi druhem a družkou, ale o běžné „chození“ s tím, že žalobkyně po určité době začala u žalovaného přespávat. Žalovaný neplánoval založit rodinu a mít s žalobkyní dítě (a žalobkyně o tomto jeho stanovisku věděla), proto požádal žalovanou o přerušení těhotenství, a za tímto účelem ji poskytnul finanční částku na krytí nákladů spojených s umělým přerušením těhotenství. Ačkoliv s tím žalobkyně souhlasila, k umělému přerušení těhotenství nakonec nedošlo, a to na základě jednostranného rozhodnutí žalobkyně. Žalovaný odmítá, že by žalobkyni „vyhodil“ ze společného bydlení. Žalobkyně byla nucena ukončit pracovní poměr z důvodů, že si neplnila pracovní povinnosti a nedodržovala pravidelné pracovní doby stanovené zaměstnavatelem žalobkyně (KFC, Albert). Žalovaný si je vědom své případné vyživovací povinnosti vůči nezletilému dítěti, jakož i svých rodičovských práv a povinností, a je připraven plnit vyživovací povinnost, avšak toliko vůči nezletilému dítěti a až po jeho narození, to vše navíc pouze v případě, že jeho biologické otcovství bude postaveno najisto. Žalovaný vnímá uplatněné nároky za předčasné, nárok na výživné pro žalobkyni potom vnímá jako nedůvodný. Žalobkyně může alespoň částečně pracovat, např. brigádně. Žalovaný má příjem pouze ze stálého zaměstnání u společnosti Carrier Czech [právnícká osoba], kde dosahuje měsíčního příjmu ve výši 29 992 Kč čistého. Rovněž nemá žádnou jinou vyživovací povinnost. Výdaje žalovaného představuje nájemné v nájemním bytě ve výši 11 275 Kč měsíčně, zálohy na energie a služby v částce 2 890 Kč měsíčně, dále potom paušál na telefon v částce 1 000 Kč měsíčně a splácí půjčku ve výši 2 600 Kč měsíčně.

3. Okresní soud provedl dokazování v následujícím rozsahu a z provedených důkazů zjistil následující skutečnosti.

4. Mezi účastníky nebylo nesporné, že žalobkyně je svobodná, těhotná, žalobkyně dostala od žalovaného částku 6 000 Kč na umělé přerušení těhotenství, přičemž žalobkyně použila částku 2 000 Kč na screening plodu, částku 4 000 Kč žalovanému vrátila.

5. Z kopie listin: přípis Úřadu práce ČR – krajská pobočka Příbrami ze dne [datum] - záznam o dobách ČSSZ – aktuální odpověď, přípis společnosti [právnícká osoba] ze dne [datum] ve spise na č.l. 34, dohoda o provedení práce uzavřená mezi [právnícká osoba] a [jméno žalobkyně] ze dne [datum] ve spise na č.l. 35 a následující a rozvázání dohody o provedení práce ze dne [datum] ve spise na č.l. 37, potvrzení o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a o poskytnutí podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci ze dne [datum], potvrzení zaměstnavatele, potvrzení zaměstnavatele společnosti [právnícká osoba] ze období říjen 2023 až leden 2024, okresní soud zjistil, že v období od [datum] do [datum] eviduje ČSSZ u žalobkyně první pracovní poměr, a to u společnosti [právnícká osoba] (provozovatel KFC) s tím, že žalobkyně dosahovala měsíčního příjmu [částka]. Pracovní poměr byl ukončen dohodou. Od [datum] eviduje ČSSZ u žalobkyně dohodu o provedení práce u zaměstnavatele [právnícká osoba] Se společností [právnícká osoba], žalobkyně dne [datum] uzavřela dohodu o provedení práce pro období od [datum] do [datum] a dosahovala příjmu mezi [částka] a [částka] měsíčně. Dne [datum] žalobkyně uzavřela se společností [právnícká osoba], dohodu o rozvázání dohody o provedení práce, a to k žádosti žalobkyně a bez udání důvodů.

6. Z kopie fotografie screeningu dítěte ve spise na č.l. 4 okresní soud zjistil, že žalobkyně podstoupila vyšetření screeningu dítěte s tím, že mezi účastníky bylo nesporné, že za toto vyšetření zaplatila částku 2 000 Kč, a to z peněz, které dostala od žalovaného (na umělé přerušení těhotenství).

7. Z kopie těhotenského průkazu ve spise na č.l. 5 a násl. okresní soud zjistil, že žalobkyně je těhotná, předpokládané datum narození dítěte je [datum].

8. Z výtisku korespondence s telefonním číslem [hodnota] (telefonní číslo [tel. číslo]) okresní soud zjistil, že účastníci diskutovali o umělém přerušení těhotenství, následně žalovaný žalobkyni vyhrožoval, že ji nebude platit „nikdy nic“, pokud mu do druhého dne nevrátí 6 000 Kč (poskytnutých na umělé přerušení těhotenství) a vulgárně žalobkyni nadává.

9. Z výtisku obsahu konverzace s uživatelem [Anonymizováno]_ (rovněž žalovaný), patrně přes aplikaci Instagram či Messenger, okresní soud zjistil, že dne [datum] žalobkyně zaslala žalovanému fotografie z vyšetření screeningu plodu.
10. Z kopie listiny: výtisk z počítače konverzace s osobou uloženou pod názvem Držka okresní soud neučinil žádná nová skutková zjištění významná pro posuzovanou věc, jestliže se nepodařilo zjistit, kdo je osobou, kterou má žalobkyně uloženu pod označením „Držka“.
11. Z kopie listiny: výtisky z počítače s titulní stranou dětská postýlka s kompletní sadou povlečení a dále ze stránek [právnícká osoba] s titulní stranou MAMA žerzejové legíny 2 kusy okresní soud neučinil žádná nová skutková zjištění významná pro posuzovanou věc, jestliže tyto listiny nikterak neprokazují, že by žalobkyně pořídila předmětné zboží, prokazují pouze tolik, že se takové zboží v obchodě [právnícká osoba] nabízí.
12. Z konverzace uživatele [právnícká osoba]-loc [jméno FO] (rovněž žalovaný) okresní soud zjistil, že žalovaný domlouval s třetí (nezjištěnou) osobou, že ji ostříhá.
13. Z kopie potvrzení společnosti [právnícká osoba], ze dne [datum] (ve spise na č.l. 21) okresní soud zjistil, že žalovaný dosahuje ze zaměstnaneckého poměru u společnosti [právnícká osoba], průměrného čistého měsíčního příjmu ve výši 28 992 Kč.
14. Okresní soud dále čerpal skutková zjištění z účastnického výsledku žalobkyně, která uvedla, že si zatím pořídila vitamíny v částce 70 Kč na 2-3 týdny, dále ji babička kupuje ovoce za 300 až 500 Kč denně. Za cestu k lékaři platí příspěvek na benzin v částce 300 Kč za 1 cestu (to financuje babička nebo rodiče, kteří jí pomáhají), přičemž žalobkyně potřebuje jezdit k lékaři do [právnícká osoba] 1x až 2x měsíčně. Jedenkrát ji k lékaři do [právnícká osoba] odvezla i matka žalovaného. Žalobkyně si těhotenské oblečení zatím nepořizovala, ale plánuje, že jej bude muset pořídit, byť nemá přesnou představu, co kolik stojí. Také bude muset pořídit postýlku a kočárek. Žalobkyně pracovala u společnosti Albert a byla ve zkušební lhůtě propuštěna, když se nadřízený dozvěděl, že je těhotná. V současné době nepobírá žádné dávky státní podpory a nemá na ně ani nárok z důvodu, že má odpracovaný jenom jeden rok. V současné době bydlí u babičky.
15. Z účastnického výsledku žalovaného okresní soud zjistil, že účastníci spolu chodili necelý rok. Asi po třech měsících zjistili, že je žalobkyně těhotná. Žalovaný dal žalobkyni peníze na umělé přerušování těhotenství, žalobkyně podstoupení interrupce odmítla. Žalovaný považuje žalobkyni za nespolehlivého zaměstnance. Žalovaný si přivydělává stříháním známých s tím, že tím dosahuje příjmu přibližně 800 Kč měsíčně. Žalovaný platí nájemné ve výši 14 200 Kč měsíčně, zálohy na elektřinu ve výši 1 000 Kč měsíčně, dále splácí půjčku u [právnícká osoba] ve výši 2 600 Kč měsíčně a platí paušál na telefon ve výši 1 000 Kč měsíčně.
16. Z kopie listiny: kalendář záloh [právnícká osoba] ve spise na č.l. 41 okresní soud zjistil, že žalovaný platí zálohy na elektřinu ve výši 1 000 Kč měsíčně.
17. Z kopie listiny: periodický výpis z účtu ve spise na č.l. 42-44 okresní soud zjistil, že žalovaný splácí půjčku u [právnícká osoba] ve výši 2 600 Kč měsíčně.
18. Z kopie listiny: nájemní smlouva ze dne [datum] ve spise na č.l. 45 a následující okresní soud zjistil, že dne [datum] žalovaný uzavřel nájemní smlouvu a platí nájemné ve výši 10 250 Kč měsíčně a poplatky ve výši 1 600 Kč měsíčně.
19. Z kopie listin: vyúčtování služeb za období 6.6.-[datum] ve spise na č.l. 51, vyúčtování služeb vždy se jedná o dodavatele T-Mobile Czech Republic na č.l. 52 za období od 6.7. do [datum] a na č.l. 53 za období 6.5. do [datum], okresní soud zjistil, že žalovaný platí paušál na telefon ve výši 1 000 Kč měsíčně.
20. Následně ani jedna z procesních stran již žádné další důkazní návrhy neměla. Soud hodnotil všechny provedené důkazy v souladu s ust. § 132 o.s.ř., a to každý důkaz jednotlivě a potom všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.
21. Z provedeného dokazování tedy okresní soud zjistil, že od léta 2023 spolu účastníci udržovali intimní poměr. Žalobkyně je svobodná. V období od [datum] do [datum] eviduje ČSSZ u žalobkyně první pracovní poměr, a to u společnosti [právnícká osoba]. (provozovatel KFC) s tím, že žalobkyně dosahovala měsíčního příjmu 17 562 Kč. Pracovní poměr byl ukončen dohodou.

Od [datum] eviduje ČSSZ u žalobkyně dohodu o provedení práce u zaměstnavatele [právnícká osoba]. Se společností [právnícká osoba], žalobkyně dne [datum] uzavřela dohodu o provedení práce pro období od [datum] do [datum] a dosahovala příjmu mezi 15 500 Kč a 17 000 Kč měsíčně. V březnu 2024 žalobkyně zjistila, že je těhotná. Předpokládané datum narození dítěte je [datum]. Žalovaný požadoval, aby žalobkyni podstoupila interrupci (umělé přerušování těhotenství), na což jí i dal peníze, to však žalobkyně odmítla. Dne [datum] žalobkyně uzavřela se společností [právnícká osoba], dohodu o rozvázání dohody o provedení práce, a to k žádosti žalobkyně a bez udání důvodů. Účastníci spolu nežijí, žalobkyně žije u své babičky. V současné době žalobkyně nepobírá žádné dávky státní podpory s tím, že ji finančně podporují babička a rodiče. Současné výdaje žalobkyně představují výdaje na cestovné v průměrné částce [částka] měsíčně, vitamíny v průměrné částce 100 Kč měsíčně, ovoce v průměrné částce 1 000 Kč měsíčně. Soud neuvěřil, že by babička žalobkyně vydávala na ovoce částku 300 Kč + 500 Kč denně, tedy přibližně 9 000 Kč až 15 000 Kč měsíčně, jak žalobkyně uváděla při účastnickém výsledku s tím, že realističtější částka soudu připadá cca 1 000 Kč měsíčně. Částka 1 000 Kč měsíčně přitom odpovídá v průměru částce 33,33 Kč, což je přibližně cena 2 banánů či pomerančů. Žalobkyně plánuje pořídit těhotenské šaty, postýlku a kočárek. Žalovaný dosahuje ze zaměstnaneckého poměru u společnosti [právnícká osoba], průměrného čistého měsíčního příjmu ve výši 28 992 Kč. Dále si přivydělává stříháním svých známých, z čehož má příjem cca 800 Kč měsíčně. Celkem tedy průměrné měsíční příjmy žalovaného představují částku [částka]. Oproti tomu výdaje žalovaného představuje nájemné ve výši [částka] měsíčně a poplatky ve výši [částka] měsíčně, zálohy na elektřinu ve výši 1 000 Kč měsíčně a paušál na telefon ve výši 1 000 Kč měsíčně. Celkem tedy průměrné měsíční výdaje žalovaného představují částku 13 850 Kč. Po odečtení nákladů tak žalobci zbývá částka 15 942 Kč. Splátky půjčky u [právnícká osoba] ve výši 2 600 Kč měsíčně nelze do výdajů pro účely výživného zahrnout, když povinnost platit výživné předchází povinnosti splácet splátky půjčky. I kdyby však soud zahrnul do výdajů žalovaného i tuto částku, stále by žalovanému měsíčně zbývala částka 13 342 Kč, což významně nemění možnosti a majetkové poměry povinného. Žalovaný poskytl žalobkyni částku 2 000 Kč, kterou použila na vyšetření plodu (screening) a rentgenový snímek z tohoto vyšetření zaslala žalovanému (přes aplikaci Instagram či Messenger).

22. Dle ust. § 920 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále také jen „obč. zák.“), není-li matka dítěte provdána za otce dítěte, poskytne jí otec dítěte výživu po dobu dvou let od narození dítěte a přispěje jí v přiměřeném rozsahu na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem. Povinnost k úhradě nákladů spojených s těhotenstvím a porodem vznikne muži, jehož otcovství je pravděpodobné, i v případě, že se dítě nenarodí živé.

23. Soud může na návrh těhotné ženy uložit muži, jehož otcovství je pravděpodobné, aby částku potřebnou na výživu a příspěvek na úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem poskytl předem (§ 920 odst. 2 obč. zák.).

24. Soud může rovněž na návrh těhotné ženy uložit muži, jehož otcovství je pravděpodobné, aby předem poskytl částku potřebnou k zajištění výživy dítěte po dobu, po kterou by ženě náležela jako zaměstnankyni podle jiného právního předpisu mateřská dovolená (§ 920 odst. 3 obč. zák.).

25. Dle komentářové literatury dává Občanský zákoník matce nástroj v podobě zvláštního předběžného opatření, kterým se může na muže, jehož otcovství dosud nebylo určeno, ale je pravděpodobné, domáhat zajištění shora uvedených nároků, a nadto ještě částky k zajištění výživy dítěte po dobu, po kterou by jí náležela mateřská dovolená, tj. 28 týdnů, a pokud by se matce narodily dvě nebo více dětí, po dobu 37 týdnů (§ 195 ZPr). Naléhavost předběžné úpravy nemusí být zkoumána, protože plyne přímo ze zákona. Zvláštní povaha tohoto předběžného opatření vyžaduje, aby soud současně rozhodl i o nákladech řízení podle § 151 OSŘ; o návrhu se rozhoduje usnesením (§ 920 [Výživné a úhrada nákladů neprovdané matky a těhotné ženy]). In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024, marg. č. 7.).

26. Po právní stránce soud věc posoudil dle shora citovaného ust. § 920 odst. 1, 2, 3 obč. zák. V posuzovaném případě se jedná o 3 samostatné nároky, které žalobkyně uplatňuje. Jelikož žalobkyně nárok uplatnila již jako těhotná žena, v souladu s citovanou právní úpravou má právo požadovat po pravděpodobném otci svého dítěte, aby tyto povinnosti splnil předem (tj. již před porodem, kdy těhotná žena tyto prostředky potřebuje).

27. Pokud žalovaný namítal, že se v případě účastníků nejednalo se o vztah mezi druhem a družkou, ale o běžné „chození“, nemá to pro posouzení nároku dle shora citovaného zákonného ustanovení § 920 odst. 1, 2, 3 obč. zák. žádný význam. Významné není ani to, že žalovaný neplánoval založit s žalobkyní rodinu a mít s ní dítě a ani to, že žalobkyně původně souhlasila s umělým přerušením těhotenství, ale nakonec si to rozmyslela. Rovněž pak pro posouzení věci není podstatné, že biologické otcovství žalovaného doposud nebylo postaveno najisto, jestliže (jak bylo vyloženo shora) soud dle § 920 odst. 1, 2, 3 obč. zák. ukládá na návrh těhotné ženy povinnost muži, jehož otcovství je pravděpodobné (nikoliv postaveno najisto). Jestliže žalovaný nespornuje, že s žalobkyní měl od léta 2023 intimní poměr, lze učinit závěr, že jeho otcovství je pravděpodobné. K námitce předčasnosti uplatněného nároku se soud s žalovaným částečně ztotožnil, když nárok žalobkyně na zajištění výživy (zatím nenarozeného) dítěte částečně zamítl, a to pro období od [datum] do [datum] (k tomu viz níže).

28. S odkazem na níže uvedené skutečnosti a shora citovaná zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že žaloba byla (přínejmenším částečně) podána důvodně, a to ve všech 3 uplatněných nárocích.

29. V prvním případě má matka narozeného dítěte právo na výživu. Předpokladem pro vznik práva na výživu neprovdané matky (těhotné ženy) je skutečnost, že v důsledku těhotenství a narození dítěte došlo ke snížení příjmů matky. V řízení bylo prokázáno, že k poklesu příjmů matky došlo, a to nejpozději od [datum]. Žalobkyně sama ze své vůle uzavřela dne [datum] se společností [právnícká osoba], dohodu o rozvázání dohody o provedení práce. V řízení nebylo prokázáno její tvrzení, že s ní byla ukončena pracovní smlouvu ve zkušební době, ale ani tvrzení žalovaného, že žalobkyně byla nucena ukončit pracovní poměr z důvodů, že si neplnila pracovní povinnosti a nedodržovala pravidelné pracovní doby stanovené zaměstnavatelem. Nelze však přehlédnout, že žalobkyně měla se společností [právnícká osoba], uzavřenu toliko dohodu o provedení práce, která by skončila dne [datum]. Žalobkyni nevznikl nárok na vyplácení dávek státní podpory a v současné době je plně odkázána na finanční podporu babičky a rodičů, jelikož žalovaný ji dobrovolně neposkytuje ničeho (vyjma částky 6 000 Kč, kterou ji poskytl na umělé přerušování těhotenství a velice vehementně tuto částku požadoval zpět, když žalobkyně interrupci odmítla). Lze tedy uzavřít, že ke snížení příjmů matky (těhotné ženy) došlo zcela zásadním způsobem, přesto soud přiznal nárok na výživu až od [datum], jestliže žalobkyně se sama zbavila možnosti příjmu z dohody o provedení práce u společnosti [právnícká osoba], s níž uzavřenou smlouvu bezdůvodně ukončila. Požadovaná výše výživného je zcela přiměřená a odpovídá i schopnostem a možnostem žalovaného. Žalovaný má v souladu s citovanou právní úpravou povinnost platit žalobkyni výživné pouze po dobu dvou let (výrok ad I., II.).

30. Z důvodu, že žalovaný neposkytuje žalobkyni dobrovolně ničeho, vznikl na výživném za období od [datum] do [datum] dluh ve výši 8 000 Kč ($4 \times 2000 = 8000$). Soud uložil žalovanému povinnost zaplatit tuto částku ve lhůtě podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud nezjistil žádný důvod ke stanovení delší lhůty (výrok ad III.). Plněno má být na zákonné platební místo ve smyslu ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

31. Žalobkyně dále uplatnila právo na přiměřenou úhradu nákladů spojených s těhotenstvím a porodem, a to v částce 10 000 Kč. V souvislosti s těhotenstvím a následným porodem (dříve „slehnutím“) zpravidla ženě vznikají různé výdaje. Pod pojem „výdaje“ lze zahrnout jak případné zvýšené náklady na jízdné do zdravotnického zařízení, tak nákupy potravin za účelem dodržování zvláštních diet, nákupy léků či těhotenského oblečení (Cibienová, 2017, online). Z dikce zákona je patrné, že si tyto náklady v prvé řadě hradí nastávající matka; otec dítěte má povinnost na tyto výdaje ženě v přiměřené výši přispět. V dosavadní nauce převažuje názor, že žena obecně nemusí

prokazovat každý jednotlivý náklad spojený s těhotenstvím a porodem, jen tzv. zvláštní (a nikoli „běžné“) náklady by se prokazovat měly (Nová, Těžká, 1995; obdobně např. Petrov, Výtisk, Beran a kol., 2019, s. 967).

32. Žalobkyně v řízení uváděla pouze některé náklady spojené s těhotenstvím a porodem s tím, že teprve plánuje pořízení těhotenského oblečení, postýlky a kočárku. I velmi střídmo odhadované náklady spojené s těhotenstvím a porodem (tj. cestovné v částce 450 Kč měsíčně, vitamíny v částce 100 Kč měsíčně a ovoce v částce 1 000 Kč měsíčně) však jen za období těhotenství žalobkyně dosahují částky 13 950 Kč ($450 + 100 + 1\,000 \text{ Kč} = 1\,550 \text{ Kč}$; $1\,550 \times 9 = 13\,950 \text{ Kč}$). Soud nemá důvod pochybovat, že žalobkyně bude muset vynaložit další výdaje na plánované zakoupení těhotenského oblečení, postýlky a kočárku, kdy tyto náklady jistě významně přesáhnou požadovanou částku, i kdyby žalobkyně nakoupila veškeré potřebné věci jako věci použité (např. přes inzerát). Soud tedy nárok přiznal v celé uplatněné výši (výrok ad. IV.). I v tomto případě soud rozhodl, že plněno má být v obecné pariční lhůtě, tedy dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud nezjistil žádný důvod ke stanovení delší lhůty. Plněno má být na zákonné platební místo ve smyslu ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

33. Konečně, žalobkyně uplatnila i nárok na zajištění výživy dítěte ve výši 2 000 Kč po dobu, po kterou by ženě náležela jako zaměstnankyni podle jiného právního předpisu mateřská dovolená. Obecně ženě náleží mateřská dovolená v délce 28 týdnů, přičemž porodí-li žena zároveň dvě nebo více dětí, náleží jí mateřská dovolená v délce celkem 37 týdnů (srov. § 195 odst. 1 zák. práce). I v tomto případě rozhoduje soud zvláštním předběžným opatřením, které vydá na návrh těhotné ženy. Povinným je opět ten muž, na kterého těhotná žena ukáže jako na pravděpodobného otce budoucího dítěte. Návrh lze úspěšně podat jen do dne porodu; i po porodu dítěte nicméně může být soudem řádně rozhodnuto o návrhu podaném před narozením dítěte (NS 4 Cz 120/65). Pojem „výživy“ se i zde vykládá široce, tj. podle judikatury lze do těchto nákladů zahrnout také náklady na pořízení kojenecké výbavičky (KS České Budějovice 3 Co 23/66; nebo NS 5 Cz 44/87). V tomto okamžiku však ještě nejde o výživné pro dítě (dle § 915 a násl.); povinným je zde totiž muž, jehož otcovství je zatím toliko pravděpodobné, a nelze proto požadovat, aby dosud nenarozenému dítěti zajišťoval životní potřeby v rozsahu vlastní životní úrovně (§ 915 odst. 1). Jedná se o výživné poskytované neprovdané těhotné ženě, které má pomoci zajistit dítěti výživu v době těhotenství a v době bezprostředně po porodu. Relevantním pro určení rozsahu „potřebné“ částky tak budou odůvodněné potřeby oprávněné matky a její majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného, potenciálního otce (§ 913). Teprve po narození dítěte, kdy bude otcovství pravděpodobného otce případně postaveno na jisto na základě některé ze zákonných domněnek otcovství (§ 776 a násl.), může být výživné pro dítě stanoveno s ohledem na životní úroveň otce (§ 915 odst. 1), resp. může být požadováno dorovnání dříve (předem) poskytnuté „potřebné částky k zajištění výživy dítěte“ dle § 920 odst. 3 (k tomu srov. (§ 920 [Výživné a úhrada nákladů neprovdané matky a těhotné ženy]). In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024).

34. I v tomto případě soud shledal uplatněný nárok po právu a i jeho výše je zcela adekvátní a odpovídá schopnostem a možnostem žalovaného. Žalovaný je povinen v souladu s citovanou právní úpravou k zajištění výživy dítěte hradit stanovenou částku předem, nicméně tyto platby budou případně zohledněny v řízení o stanovení výživného u opatrovnického soudu, pokud by žalovaný výživné dítěte (po jeho narození) nehradil dobrovolně (výrok ad. V.). Na platbách k zajištění výživy dítěte dluh doposud nevznikl s tím, že soud nárok přiznal tak, aby žalobkyně měla příspěvek k zajištění výživy dítěte již od narození dítěte. První platba by tedy měla proběhnout dne [datum].

35. Tento nárok soud přiznal pouze pro období od plánovaného porodu, tedy od [datum] do [datum], kdy uplyne lhůta stanovená v citované právní úpravě (28 týdnů). Soud byl toho názoru, že doposud nevznikla potřeba výživy dítěte, které se má narodit až v listopadu 2024. Jistě nelze oddělit, zda kupř. ovoce či vitamíny, které žalobkyně užívá a v řízení nárokuje, slouží k výživě

žalobkyně či k výživě doposud nenarozeného dítěte, nicméně tyto nároky byly žalobkyni přiznání již v rámci uplatněného nároku na výživu samotné žalobkyně (viz shora). Z toho důvodu soud nárok žalobkyně pro období od [datum] do [datum] částečně zamítl. To však nemá žádný vliv na vyživovací povinnost žalovaného vůči dítěti poté, co se dítě narodí (výrok ad VI.).

36. O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. (výrok ad VII.).

37. Výrok ad VIII. je odůvodněn ust. § 2 odst. 3 věta první zák. č. 549/1991 Sb. (zákon o soudních poplatcích), dle kterého platí, že je-li navrhovatel v řízení od soudního poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen.

38. Jak uvedeno shora, žalobkyně se v řízení domáhala 3 samostatných nároků, jelikož žalovaný ani jeden z těchto nároků dobrovolně neuspokojil.

39. Předně, žalobkyně úspěšně žalovala výživné ve výši 2 000 Kč měsíčně po dobu 23 měsíců (1 měsíc byl zamítnut). V souladu s ust. § 6 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., zákona o soudních poplatcích, jde-li o opěťující se peněžité plnění, je základem procentního poplatku cena odpovídající součtu všech opěťujících se plnění. Jde-li o peněžité plnění na dobu neurčitou, včetně plnění požadovaného do okamžiku zaplacení jiného peněžitého plnění, na dobu života nebo na dobu delší než 5 let, je základem poplatku pětinasobek ceny ročního plnění. V daném případě je tedy soudní poplatek počítán z částky 46 000 Kč ($23 \times 2000 = 46000$) a jeho výše činí dle Položky č. 1 bod b/ Sazebníku poplatků částku 2 300 Kč.

40. Žalobkyně dále úspěšně žalovala náklady spojené s těhotenstvím a porodem v částce 10 000 Kč, kdy zde činí výše soudního poplatku dle Položky č. 1 bod a/ Sazebníku poplatků částku 1 000 Kč.

41. Konečně, úspěšně žalovala i příspěvek na zajištění výživy dítěte, a to dle výroku ad V. shora v přiznané částce 2 774 Kč (tj. 2 000 Kč za 1 celý měsíc a 12 dnů v prosinci 2024, tedy od [datum] do [datum]). Denní sazba v prosinci 2024 činí 64,5 Kč ($2000/31 = 64,5$), přičemž výživné za 12 dnů v prosinci 2024 představuje částku 774 Kč ($64,5 \times 12 = 774$). Celkem tedy příspěvek na zajištění výživy dítěte činí 1 774 Kč ($1000 + 774 = 1774$). Výše soudního poplatku z částky 1 774 Kč činí dle Položky č. 1 bod a/ Sazebníku poplatků částku 1 000 Kč.

42. Celková výše soudního poplatku, kterou je žalovaný povinen uhradit České republice tedy představuje částku 4 300 Kč ($2300 + 1000 + 1000 = 4300$). Soud obecnou pariční lhůtu v tomto případě v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. prodloužil, aby žalovaný mohl primárně splnit povinnosti vůči žalobkyni a dítěti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Beroun 22. října 2024

Mgr. Petr Pomahač
samosoudce